

MAJA STJÄRNA

Verk: Till mig, till Jonathan

Material: Digitaltryck på textil, handbroderi

"Idén till självporträttet "Till Mig" föddes när jag var i slutfasen av en terapibehandling för ätstörningar. Arbetet med porträttet blev mitt sätt att möta mig själv, min kropp, börja läka och också få lite distans till mig själv. Jag som person kan vara hur rädd och osäker som helst, men jag kan ikläda mig rollen som Konstnär, och Konstnären är inte rädd för någonting. Konstnären vågar ta risker och har ingenting emot att blotta sig själv – allt sker i konstens namn.

Senare utvecklades idén till att omfatta en serie om fem porträtt (med titeln Blomsterhjerta), ett självporträtt och fyra porträtt av personer som står mig nära. Med projektet ville jag undersöka broderiteknikens läkande egenskaper, samt hur broderi kan användas för att manifesteras kärlek och omtanke för andra. De broderade blommorna är valda utifrån deras symboliska mening enligt boken Det svenska blomsterspråket (1849), och hur den meningen överensstämmer med min relation till den porträtterade. Här visas två av de fem porträtten i serien, självporträttet "Till Mig" och "Till Jonathan" som är ett porträtt av min man."

Maja Stjärna har en kandidatexamen i fri konst från Konstakademiet i Tromsø och en masterexamen med textil inriktning från Craft-programmet på Konstfack.

ANNA OLSSON

Verk: Trasmatta

Material: Textil

”Trasmattan är vävd av kläder och textilier jag fått efter ett upprop på sociala medier där jag bad vänner som nekats asyl att skänka kläder jag kunde klippa mattasor av. Genom att väva något som de flesta uppfattar som typiskt svenskt, en trasmatta, men som innehåller en helt annan historia hoppas jag på eftertanke. Jag önskar att verket leder till samtal om människovärde, mänskliga rättigheter och kulturens uppdrag att värna om var och ens rätt att finnas och skapa.

Risk är fara och ytterst ett hot mot min existens. Berättelsen i trasmattan handlar om när flykt var det enda alternativet men myndigheter i Sverige bedömde att risken för personen inte var tillräckligt stor i förhållande till Sveriges behov av en reglerad invandring.”

Anna Olsson är textilkonstnär och väver främst bilder i vävstol men arbetar även med broderi. Hon arbetar sedan examen 1995 i egen ateljé och vid sidan om sitt konstnärskap som psykolog med barn och ungdomar som flytt från krig och förföljelse vilket berör henne djupt.

AGNES LARSSON

Verk: Med risk att få svar

Material: Kol

”Från att ha arbetat som smyckekonstnär, i en ganska liten skala och med objekt i direkt relation till kropp, som mottagare och bärare, infann sig ett behov av att ta ett obekvämt steg där målet för verket var friare skalan större och samtalet mellan mig och materialet helt styrande.

Detta är en del av den processen och de första trevande försöken av att utforska rösten, fri från smyckets skala, och samtalet mellan mig och materialet kol.

I en tid med stora både konstnärliga och identitetstvivel undrar jag om jag fick svar eller om endast nya frågor uppstod: Vad gör jag nu? Vem är jag då?”

Agnes Larsson tog sin masterexamen vid Konstfack 2007 och har sedan dess arbetat som konsthantverkare, främst med smycken, både i Sverige och internationellt. Under senare år har hon kompletterat med en pedagogisk utbildning och varvar nu konstnärlig praktik med undervisning.

CECILIA LEVY

Verk: Pjäs

Material: Återvunnen grålumpapp, tapetklister, Dagens Nyheter 8-10 januari 2021, snabbspackel, babyolja, vetemjöl, gofunpulver, harlim

”Verket kom till våren 2021 då jag gick en 1-årig forskningsförberedande kurs på Konstfack. För mig var det en utmaning i sig att gå kursen och det innebar per automatik att jag utsatte mig för en risk. Nivån på litteratur, föreläsningar och diskussioner var hög, allt skedde på engelska och, visade det sig på grund av pandemin, via länk. Men jag hade sökt kursen för att få nya impulser - det finns en lockelse i att kasta sig ut i det okända.

Första utmaningen skedde redan vid kursstart: jag uppmanades att frånga mitt vanliga arbetsmaterial och tillvägagångssätt - något jag inte hade räknat med. Och jag hade kunnat vägra. Men i slutändan skulle det visa sig vara helt rätt. Att våga vika av från den trygga, välkända vägen med risk för att misslyckas - det är läskigt. Men det ger nya erfarenheter och lärdomar, och för mig innebar det många nya upptäckter vad gäller material, uttryck och formspråk. Nya vägar och spår att följa.”

Cecilia Levy är bokbindare och utbildad grafisk formgivare med examen från HDK-Valand. Numera arbetar hon heltid som konstnär/konsthantverkare med bas i Sigtuna och Uppsala.

FREDRIK NIELSEN

Verk: Arms folded tight 2009, 2010

Material: Glas, aluminium, klarlack

"Mitt arbete innebär alltid en risk. Jag vet att jag kan göra grejer med mitt material. Jag vet att processen jag står inför innebär en förflyttning från A till B. Jag vet att den kan vara som ett flöde, den är ansträngande, den kommer göra ont. Jag skissar aldrig innan. Jag vet ramverket på det jag ska göra, vill göra. Ungefär som en målare vet vilken storlek på duk som målaren ska måla på, den ytan är det enda som är viktigt. Likt Keith Jarretts, The Köln Concert där han vet att han kan spela, han vet att han ska spela men han vet inte vad han ska spela förrän han spelar det. Där någonstans ligger konstens kärna för mig. Jag liknar det vid att jag alltid försöker nå gränsen för mitt kunnande och när jag står vid den gränsen/stupet så börjar det på något sätt bli intressant, där börjar utforskandet."

Fredrik Nielsen är konstnär och glasblåsare utbildad vid Orrefors Riks Glasskola, Pilchuk Glass School, Kungliga Konsthögskolan Glas Monumental. Fredrik driver studion The Garage Stockholm.

FRIDA MÄLARBORN HOSHINO

Verk: Skulptur

Material: Stengods

”Risken är ständigt närvarande i mitt arbete, risken att skära fel, risken att kavla för mycket så färgen flyter ut, risken att kanten spricker. Tekniken jag arbetar med, nerikomo, har ingen återvändo, ingen möjlighet för ånger efter ett beslut. Detta bidrar till att risken blir ett förhållningssätt, en arbetsmetod som jag ständigt undersöker. Många av de ”regler” vi behöver förhålla oss till för att leran ska torka rätt för att inte spricka eller att använda för mycket vatten, går inte att applicera i mitt arbete.”

Frida Mälarborn Hoshino är utbildad inom keramikkonst på konsthögskolan i Bergen och på HDK-Valand. Sedan examen 2006 är hon verksam som keramiker i Göteborg.

LILIAN GRANQVIST FRANSSON

Verk: Bröstkorg I – III

Material: Sysilke på linne

”Att leva under en pandemi är att riskera liv och hälsa. Mina bilder med bröstkorgar berättar om risken och om vikten av att skydda hjärta och lungor. Revbenen blir ett galler, som både innesluter och utestänger. Du är sårbar och behöver skydd.

Det gäller för oss alla att vi har kontakt med det sårbara, känsliga, ömma inom oss. Det handlar om våra drömmar och om vår längtan. På samma sätt är vårt hjärta och våra lungor sårbara och behöver skydd. Bröstkorgen får stå som symbol för skydd och hopp i en värld fylld av hot och kaos.

Med nål och tråd vill jag skapa en bildvärld där de enkla stygnen står i kontrast till livets komplexitet.

Jag vill i mitt bildskapande återkommande undersöka dubbelheten i människan och skildra, gestalta det som är svagt och sårbart, likaväl som det starka och kraftfulla.

Jag syr med sysilke på linne. Tråden är färgen och linnet är målarduken.”

Lilian Granqvist Fransson är utbildad på Konstfack. Efter att i många år ha arbetat med måleri har hon på senare år helt övergått till att arbeta i textil.

LOTTA GRIMBORG

Verk: Bollpåse

Material: Bomull, glaspärlor, furu

Verk: Total Beauty

Material: Bomull, polyester, glaspärlor, marmor

”För att vinna och uppnå framgång måste man alltid våga ta risker. Jag kan dra många paralleller mellan min idrottsliga karriär och min konstnärliga praktik. Man måste våga för att satsa och ta risker för att komma någonstans.

Med Total Beauty har pokalen fått en ny kostym, jag har satsat allt på ett kort. Satsat med min tid och med handens kraft. Nu är det upp till bevis om pokalen blir en symbol för succé. Verket Bollpåse symboliserar en avbruten idrottskarriär. Att satsa på elitidrott är alltid en risk och besvikelse och en tomhet kan uppstå när det inte går som förväntat.”

Lotta Grimborg är utbildad på Konstfack och HDK-Valand.

NINA WESTMAN

Titel: Hjärtat på kavajslaget

Material: Glas

”Frågar du mig hur det är att arbeta som konsthantverkare är det första som dyker upp i min hjärna bilköer i rusningstid. Vad som vidare dyker upp, och då egentligen inte i min hjärna, utan i magen, är den där känslan. Du vet vilken, den mellan hybris och förtvivlan.

Att vara praktiserande konsthantverkare är att ta risker. Inom glas tar vi ännu fler med temperaturer som i helvetet och energikostnader som platsar där också. Men med blicken på bollen och 10 000 timmar i ryggen omfamnar vi segrar och vänder nederlag till erfarenhet.

Alltid med hjärtat på kavajslaget.

Uttrycket ”Wear your heart on your sleeve” kan tolkas som sårbarhet men kan också ha ursprung i medeltida tornerspel där riddarna band en scarf från sitt hjärtas utvalda om armen, som en del av en rustning. Att rusta sig med kärlek, att blotta sin sårbarhet. Att fajtats.

Det sammanfattar väl den konsthantverkliga praktiken.”

Nina Westman är konsthantverkare och lärare med ansvar för glasutbildningen på Konstfack. Nina är också medlem i den feministiska glasgruppen BOOM!

PER BRANDSTEDT

Verk: Anthesis

Material: Askträ

"Mitt arbetsmaterial är trä, detta förunderliga material som så ofta är knutet till funktion och lokala traditioner samtidigt som det används och väcker känslor över hela världen.

Att utforska en hantverksteknik som man inte tidigare kommit i kontakt med innebär en risk. Under ett konstnärsresidens i USA 2019 började jag utforska en traditionell teknik att forma trä: basning. Tekniken har använts i möbeltillverkning och båtbyggeri i århundraden, men var helt ny för mig. Efter hundratals spruckna och avbrutna träämnen i en mängd olika träslag började jag få en känsla för var gränserna för material och teknik gick - ny kunskap som har lett mig in på nya uttrycksätt."

Per Brandstedt arbetar frilans som konsthantverkare med bruksföremål, unika objekt och miljögestaltningar sedan 1983. Han har sin verkstad i Falköping.